

IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2009/119/EK IRÁNYELVE

(2009. szeptember 14.)

a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Közösségben nagyon jelentős szerepe van a kőolaj- és a kőolajtermék-ellátásnak, különösen a közlekedési ágazatban és a vegyipar területén.
- (2) A termelés növekvő koncentráltága, a kőolajtartalékok csökkenése, valamint a világ kőolajtermék-fogyasztásának növekedése növeli az ellátási problémák veszélyét.
- (3) Az Európai Tanács az „Európai energiapolitika” című cselekvési tervében (2007–2009) hangsúlyozta, hogy mind az Európai Unió (EU) egésze, mind az egyes tagállamok szintjén javítani kell az ellátás biztonságát, többek

között az uniós kőolaj-készletezési mechanizmusok felülvizsgálatával, különösen a készletek válság esetén való rendelkezésre állása tekintetében.

- (4) E cél eléréséhez többek között az is szükséges, hogy nagyobb hasonlóság álljon fenn a közösségi rendszer és a Nemzetközi Energiaügynökség (a továbbiakban: IEA) által előírt rendszer között.
- (5) A tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2006. július 24-i 2006/67/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ rendelkezései értelmében a készletek felmérése az előző naptári év átlagos napi belföldi fogyasztása alapján történik. A nemzetközi energiaprogramról szóló, 1974. november 18-i megállapodás (a továbbiakban: IEA-megállapodás) alapján előírt készletezési kötelezettségek teljesítésének mérése azonban a nettó kőolaj- és kőolajtermék-behozatal alapján történik. Ezen oknál fogva, valamint más módszerbeli eltérések miatt a készletezési kötelezettségek és a közösségi biztonsági készletek mennyiségének kiszámítására vonatkozó módszereket közelíteni kell az IEA-megállapodás keretében alkalmazott módszerekhez, annak ellenére, hogy az IEA számítási módszereit szükség szerint értékelni kell az elmúlt évtizedek technológiai fejlődésének fényében, és hogy a teljes mértékben a behozattal függő, a nem IEA-tagoknak hosszabb időre lehet szükségük készletezési kötelezettségeik kiigazításához. A készletezési szintek számítási módszere és az erre vonatkozó eljárás tekintetében további módosítások bizonyulhatnak szükségesnek és hasznosnak bizonyulhatnak az IEA gyakorlatával való összhang további növeléséhez, ideértve többek között azon változtatásokat, amelyek a készletek számítása során alkalmazott 10 %-os csökkentési arány leszállításához vezetnének egyes tagállamok esetében, amelyek lehetővé tennék a naftakészletek eltérő kezelését, vagy amelyek lehetővé tennék a tagállami felségvizeken lévő tartályhajókon tárolt készletek beszámítását.
- (6) A saját kőolajtermelés önmagában erősítheti az ellátás biztonságát, és ezért indokolhatja, hogy a kőolajtermelő tagállamoknak kisebb mennyiségű készleteket kelljen tárolniuk, mint a többi tagállamnak. Egy ilyen eltérés azonban nem eredményezhet a 2006/67/EK irányelvben előírtaktól lényegesen különböző készletezési kötelezettségeket. Következésképpen, egyes tagállamok készletezési kötelezettségét a belföldi kőolajfogyasztás alapján, és nem a kőolaj-behozatal alapján kell meghatározni.

⁽¹⁾ 2009. április 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽²⁾ 2009. május 13-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽³⁾ HL C 128., 2009.6.6., 42. o.⁽⁴⁾ HL L 217., 2006.8.8., 8. o.

- (7) Az Európai Tanács 2007. március 8–9-i brüsszeli ülésének elnökségi következtetései megállapítják, hogy egyre fontosabb és sürgetőbb, hogy a Közösség olyan integrált energiapolitikát alakítson ki, amely ötvözi az európai és a tagállami szintű fellépést. Ennélfogva alapvető fontosságú a különböző tagállamokban alkalmazott készletezési mechanizmusokban foglalt előírások nagyobb fokú közelítésének biztosítása.
- (8) A kőolajkészletek rendelkezésre állása és az energiaellátás biztosítása lényeges elemei a tagállamok és a Közösség közbiztonságának. Központi készletezőszervezetek (CSE-k) létrehozásával a Közösségben közelíteni lehet e célokhoz. Annak érdekében, hogy az érintett tagállamok nemzeti jogukat optimálisan alkalmazva és eközben a végfogyasztókra hárított tárolási költségek enyhítésével határozhatók meg CSE-ik feladatait, elegendő, ha a készletek hasznoszerzési céllal történő felhasználását megtiltják, miközben az ebből a célból létrehozott CSE a kőolajkészleteket a Közösségen belül bárhol tárolhatja.
- (9) Tekintettel a kőolajkészletekre vonatkozó közösségi jogszabályok céljaira, az egyes tagállamok biztonsággal kapcsolatos esetleges aggályaira, valamint a tagállamok közötti szolidaritási mechanizmusok szigorúbbá és átláthatóbbá tételére irányuló szándéokra, a CSE-k működését a lehető legnagyobb mértékben a nemzeti területükre szükséges összpontosítani.
- (10) Lehetővé kell tenni, hogy a kőolajkészleteket – fizikai hozzáférhetőségük kellő figyelembevételével – a Közösségen belül bárhol lehessen tárolni. Ennélfogva a készletezésre kötelezett gazdasági szereplőknek lehetőséget kell adni arra, hogy az ezzel kapcsolatos kötelezettségek más gazdasági szereplőnek vagy CSE-knek történő átruházásával mentesüljenek e kötelezettség alól. Ezenkívül, ha az említett kötelezettség a Közösség területén belül szabadon kiválasztott CSE-re átruházható olyan mértékű fizetés ellenében, amely a nyújtott szolgáltatásokkal járó költségekre korlátozódik, akkor tagállami szinten csökkenni fog a hátrányos megkülönböztetést alkalmazó gyakorlatok veszélye. A gazdasági szereplő átruházási joga nem kötelez egy gazdasági szereplőt sem arra, hogy elfogadja a kötelezettséget, kivéve, ha ez az irányelv másként rendelkezik. Ha a tagállamok úgy határoznak, hogy korlátozzák a gazdasági szereplőknek az átruházási jogát, akkor biztosítaniuk kell, hogy a gazdasági szereplők részére garantálják azt a jogot, hogy kötelezettségeiknek egy meghatározott minimális százalékát átruházhatják; e tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a CSE-k el fogadják a gazdasági szereplők készletezési kötelezettségének átruházási jogára vonatkozó ezen minimális százalék garantálásához szükséges mennyiség átruházását.
- (11) A tagállamoknak biztosítaniuk kell a közösségi jogszabályok által előírt tárolású valamennyi készlet teljes mértékű rendelkezésre állását. E rendelkezésre állás garantálása érdekében ezen készletek tulajdonjogára nem vonatkozhat olyan korlátozás, amely a kőolajellátás súlyos zavar esetén akadályozhatná e készletek felhasználását. Figyelmen kívül kell hagyni az olyan vállalkozások kőolajtermékeit, amelyek tekintetében jelentős a vagyontárgyaikra irányuló végrehajtási eljárás veszélye. A készletezésre kötelezett gazdasági szereplők esetében ilyen veszélyre utalhat a csődeljárás vagy a hitelezőkkel való megállapodásra irányuló eljárás megindítása is.
- (12) Annak érdekében, hogy a tagállamok gyorsan tudjanak reagálni a különösen sürgős vagy a helyi válsághelyzetekre, helyénvaló lehet megengedni számukra, hogy ilyen helyzetekben használhassák készleteik egy részét. E sürgős vagy helyi válsághelyzetek nem foglalnak magukban a kőolaj vagy a kőolajtermékek árának alakulása által okozott helyzeteket, ide tartoznának ellenben azon földgázellátási zavarok, amelyek tüzelőanyag-váltást, tehát a kőolajnak vagy a kőolajtermékeknek az energia-termeléshez való használatát igénylik.
- (13) Tekintettel a válsághelyzetekkel kapcsolatos politika meghatározásával összefüggő igényekre, a tagállami készletezési mechanizmusokban foglalt előírások közelítésére, valamint annak szükségességére, hogy a készletek mennyisége – különösen válság esetén – áttekinthetőbb legyen, a tagállamoknak és a Közösségnek az e készletek feletti fokozottabb ellenőrzést lehetővé tevő eszközökkel kell rendelkezniük. A kétoldalú megállapodások értelmében tárolt azon készletek és a meghatározott mennyiségű készletek megvásárlására vonatkozó azon szerződéses jogok („jegyek”), amelyek ezen irányelv által előírt valamennyi kötelezettségnek eleget tesznek, hasznos eszközök, amelyek összeegyeztethetők a fokozottabb közelítés említett céljával.
- (14) Annak, hogy a készletek jelentős része a tagállamok vagy a különböző tagállami hatóságok által létrehozott CSE-k tulajdonában van, lehetővé kell tennie, hogy növelhető legyen az ellenőrzés és az átláthatóság szintje, legalábbis a készletek e részének tekintetében.
- (15) A Közösségen belüli kőolajellátás biztonságának fokozása érdekében, a tagállamok erre vonatkozó döntése alapján az általuk vagy a CSE-k által megvásárolt készletek (az úgynevezett „különleges készletek”) mennyiségének a válság idején ténylegesen fennálló szükségletekhez kell igazodniuk. Ezenkívül e készleteknek önálló jogállással kell rendelkezniük, amely biztosítja teljes rendelkezésre állásukat válság esetén. Ebből a célból az érintett tagállamoknak gondoskodniuk kell az ahhoz szükséges intézkedések meghozataláról, hogy feltétel nélkül kivonják a szóban forgó készleteket a hatósági végrehajtási eljárások hatálya alól.
- (16) A jelenlegi helyzetben a CSE-k vagy a tagállamok tulajdonában tárolandó készletek mennyiségének meghatározását az érintett tagállamok független és önkéntes döntésére kell bízni.

- (17) Mivel növelni kell az ellenőrzés és az átláthatóság szintjét, szigorúbb nyomkövetési előírásokat kell megállapítani a különleges készletekbe nem tartozó biztonsági készletek tekintetében, továbbá kötelezni kell a tagállamokat, hogy bizonyos esetekben tájékoztatást adjanak a biztonsági készletek rendelkezésre állására vonatkozó intézkedésekről és az ezek fenntartására vonatkozó szabályokban bekövetkezett változásokról.
- (18) A különleges készletek mennyiségének az egyedi készletkicszerelési műveletekből eredő ingadozása megengedhető lehet annak érdekében, hogy elvégezhetőek legyenek a szükséges műveletek, így például a készletek frissességének biztosításához, a módosult termékleírásoknak való megfeleléshez vagy az új tárolási pályázatok kiírásához szükséges műveletek.
- (19) Amennyiben a biztonsági készletek és a különleges készletek más gazdasági szereplők által tárolt készletekkel együtt vannak tárolva, figyelmet kell fordítani a biztonsági készletek mennyiségének átláthatóságára.
- (20) Úgy tűnik, hogy a készletekről szóló kimutatásnak a 2006/67/EK irányelvben előírt gyakorisága és benyújtási határideje nem követi a világ más részein létrehozott különböző kőolaj-készletezési rendszereket. Az energiaárak növekedésének makroökonómiai hatásairól szóló állásfoglalásában az Európai Parlament kinyilvánította, hogy támogatja a jelentéstétel gyakoribbá válását.
- (21) Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a különböző terméktípusokról a tagállamok által nyújtandó információkkal kapcsolatos kétszeres jelentéskészítés, az ezen irányelvben említett különböző kőolajtermék-kategóriák tekintetében az energiastatisztikáról szóló, 2008. október 22-i 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ kell hivatkozási alapként szolgálnia.
- (22) Az ellátás biztonságának erősítése, a piacok részletesebb tájékoztatása, a kőolajkészletek állapotával kapcsolatos fogyasztói aggályok eloszlátása és az információátviteli módok optimalizálása érdekében lehetővé kell tenni a statisztikai kimutatások elkészítésére és benyújtására vonatkozó módszereknek a későbbiekben történő módosítását és pontosítását.
- (23) Ugyanebből a célból a statisztikai kimutatások elkészítését és benyújtását ki kell terjeszteni a biztonsági és a különleges készleteken kívüli készletekre is, és rendelkezni kell e kimutatások benyújtásának havi rendszerességéről.
- (24) Mivel a Bizottságnak benyújtott kimutatásokban előfordulhatnak eltérések vagy tévedések, ezért lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság szolgálatait által alkalmazott vagy megbízott személyek felülvizsgálhassák a tagállamok
- válsághelyzetekre való felkészültségét és az általuk tárolt készleteket. A tagállamok nemzeti szabályaira kell támaszkodni annak biztosításához, hogy az ilyen felülvizsgálatokat ténylegesen a nemzeti eljárásokkal összhangban végezhessek el.
- (25) A kapott és gyűjtött adatokat komplex módon, informatikai és statisztikai módszerekkel kell feldolgozni. Ez integrált eszközöket és eljárásokat tesz szükségessé. Ezért lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy meghozhassa az ehhez – különösen az új informatikai rendszerek kifejlesztéséhez – szükséges intézkedéseket.
- (26) Az egyéneknek a személyes adatok tagállamok általi feldolgozása tekintetében való védelmére a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾, a személyes adatok Bizottság általi feldolgozása tekintetében való védelmére pedig a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾ kell alkalmazni. Ezek a jogi aktusok előírják, hogy a személyes adatok feldolgozása jogos célból történjen, és hogy a véletlenül gyűjtött személyes adatokat haladéktalanul meg kell semmisíteni.
- (27) A kőolajtermékekhez gyakran kevernek bioüzemanyagokat és bizonyos adalékanyagokat. Ha keverik, vagy keverni kívánják az ilyen terméket, lehetővé kell tenni e termékek figyelembevételét mind a kötelezően tárolandó, mind a ténylegesen tárolt mennyiségek kiszámításánál.
- (28) Az érintett tagállamok számára lehetővé tenni, hogy teljesíthessék azon kötelezettségeiket, amelyek a készletek forgalomba hozatalára vonatkozóan az IEA-megállapodás vagy annak végrehajtási intézkedései alkalmazásában meghozott döntésekből fakadhatnak. Az IEA határozatainak megfelelő és időben történő végrehajtása döntő fontosságú az ellátási zavarokra adott hatékony válasz szempontjából. Ennek biztosítása érdekében a tagállamoknak biztonsági készleteik egy részét az IEA szóban forgó határozatában előírtaknak megfelelő mértékben kell forgalomba hozniuk. A Bizottságnak szoroson együtt kell működni az IEA-val és a közösségi szintű intézkedéseket az IEA módszereire kell alapoznia. A Bizottságnak különösen abban a helyzetben kell lennie, hogy javasolhassa, hogy valamennyi tagállam hozza forgalomba készleteit, ezáltal adott esetben kiegészítve az IEA azon döntését, amelyben tagjait a készletek forgalomba hozatalára kéri fel, továbbá megkönnyítve annak végrehajtását. Helyénvaló, hogy a tagállamok eleget tegyenek ezen bizottsági ajánlásoknak annak érdekében, hogy a Közösségszerte erőteljes szolidaritás és kohézió alakuljon ki az IEA-ben tagsággal rendelkező és ilyen tagsággal nem bíró tagállamok között az ellátási zavarokra való reakció tekintetében.

⁽¹⁾ HL L 304., 2008.11.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽³⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

- (29) A kőolaj- és kőolajtermék-ellátás problémáinak hatását mérséklő intézkedésekről szóló, 1973. július 24-i 73/238/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezései többek között arra irányulnak, hogy ellensúlyozzák vagy legalább enyhítsék a kőolaj- vagy kőolajtermék-ellátás jelentős csökkenésével járó bármely – akár ideiglenes – nehézségből fakadó káros hatásokat, beleértve azokat a súlyos zavarokat, amelyeket az ellátás csökkenése okozhat a Közösség gazdasági életében. Ezen irányelvnek hasonló intézkedésekről kell rendelkeznie.
- (30) A 73/238/EGK irányelv célja továbbá egy olyan konzultációs testület létrehozása, amelynek keretében könnyebb koordinálni a tagállamok által hozott vagy tervezett gyakorlati intézkedéseket. Ilyen testület létrehozásáról ebben az irányelvben is rendelkezni kell. Továbbra is szükséges, hogy minden tagállamnak legyen a kőolaj- vagy a kőolajtermék-ellátásban adódó nehézségek esetén alkalmazható terve. Ezenkívül indokolt, hogy minden tagállam megalkossa a válsághelyzetben meghozandó szervezési intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket.
- (31) Mivel ez az irányelv több új mechanizmust is bevezet, a végrehajtását és működését felül kell vizsgálni.
- (32) Ez az irányelv lefedi, illetve újjal váltja fel azokat a szempontokat, amelyekről a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségére vonatkozó egyedi kormányközi megállapodások megkötéséről és végrehajtásáról szóló, 1968. december 20-i 68/416/EGK tanácsi határozat⁽²⁾ rendelkezik. Emiatt az említett határozat okafoyottá válik.
- (33) Mivel a javasolt ezen irányelv célját, nevezetesen a kőolaj-ellátás Közösségen belüli biztonságának a tagállamok közötti szolidaritáson alapuló, megbízható és átlátható mechanizmusokkal, valamint a belső piac és a verseny szabályai tiszteletben tartásával történő magas szinten tartását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a léptéke és hatásai miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (34) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban kell meghozni.
- (35) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a

Közösség érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.

- (36) A 73/238/EGK irányelvet, a 2006/67/EK irányelvet és a 68/416/EGK határozatot ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célok

Ez az irányelv arra irányuló szabályokat állapít meg, hogy a tagállamok egymás iránti szolidaritásán alapuló megbízható és átlátható mechanizmusok révén a Közösségen belül magas szintű legyen a kőolajellátás biztonsága, minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készleteket tartsanak fenn, valamint létrejöjjenek azok az eljárási eszközök, amelyekkel egy esetleges súlyos mértékű hiányt orvosolni lehet.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „referenciaév”: a tárolandó, illetve az adott időpontban ténylegesen tárolt készletek nettó mennyiségének megállapítására irányuló számításoknál figyelembe vett fogyasztási vagy behozatali adatok naptári éve;
- b) „adalékanyagok”: a szénhidrogénektől eltérő olyan anyagok, amelyeket abból a célból kevernek vagy adnak hozzá más anyagokhoz, hogy azok tulajdonságai megváltozzanak;
- c) „bioüzemanyagok”: közlekedési felhasználású, biomasszából előállított folyékony vagy gáznemű tüzelőanyagok, „biomassza” alatt értve a mezőgazdaságból (növényi és állati eredetű anyagokból), az erdőgazdálkodásból és az ahhoz kapcsolódó iparágakból származó termékek, hulladékok és maradványok biológiai úton lebomló frakcióit, valamint az ipari és települési hulladékok biológiai úton lebomló frakcióit;
- d) „belföldi fogyasztás”: az adott országon belül mind energetikai, mind nem energetikai célú felhasználásra szállított mennyiségeknek a II. melléklet szerint kiszámított aggregátuma; ebbe beletartoznak az átalakítási ágazat részére szállított mennyiségek, továbbá az ipar, a közlekedés, a háztartások és más ágazatok részére „végső” felhasználásra szállított mennyiségek; idetartozik az energiaágazat saját fogyasztása is (kivéve a finomításhoz felhasznált tüzelőanyagot);

⁽¹⁾ HL L 228., 1973.8.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 308., 1968.12.23., 19. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- e) „a készletek forgalomba hozatalára irányuló hatályos nemzetközi döntés”: az IEA kormányzótanácsának hatályban lévő olyan döntése, amely a tagjai készleteinek forgalomba hozatalával és/vagy kiegészítő intézkedésekkel kőolajat vagy kőolajtermékeket tesz elérhetővé a piac számára;
- f) „központi készletezőszerv”(CSE): az a szervezet vagy szolgálat, amelyre kőolajkészletek, többek között biztonsági készletek és különleges készletek megvásárlására, tárolására vagy eladására vonatkozó hatáskörök ruházhatók;
- g) „az ellátás súlyos zavara”: a Közösség vagy valamely tagállam kőolaj- vagy kőolajtermék-ellátásának jelentős és hirtelen csökkenése függetlenül attól, hogy eredményezett-e a készletek forgalomba hozatalára irányuló hatályos nemzetközi döntést;
- h) „nemzetközi tartályhajók”: jelentése megegyezik az 1099/2088/EK rendelet A. melléklete 2.1. pontjában meghatározottakkal;
- i) „kőolajkészletek”: az 1099/2008/EK rendelet C. melléklete 3.1. pontjának első bekezdésében felsorolt energiatermékekből tárolt készletek;
- j) „biztonsági készletek”: olyan kőolajkészletek, amelyek tárolását a 3. cikk írja elő a tagállamok számára;
- k) „kereskedelmi kőolajkészletek”: a gazdasági szereplők olyan kőolajkészletei, amelyek tárolását ez az irányelv nem írja elő;
- l) „különleges készletek”: a 9. cikkben foglalt feltételeknek megfelelő kőolajkészletek;
- m) „fizikai hozzáférhetőség”: a készletek helymeghatározására és fuvarozására szolgáló eljárások, amelyek biztosítják a készletek forgalomba hozatalát vagy a végfelhasználók részére vagy a piacokra való tényleges eljuttatását olyan időkereteken belül és feltételekkel, amelyek elősegítik az esetlegesen felmerülő ellátási problémák enyhítését.

Az e cikkben szereplő fogalom meghatározások a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban pontosíthatók vagy módosíthatók.

3. cikk

Biztonsági készletek – A kötelezően tárolandó mennyiség kiszámítása

(1) A tagállamok meghozzák azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy legkésőbb 2012. december 31-ig a Közösség területén saját felhasználásra olyan mennyiségű állandó kőolajkészleteket tároljanak, amelyek mennyisége megfelel legalább kilencvennapnyi átlagos napi nettó behozatal vagy – ha ez több – hatvanegy napnyi átlagos belföldi napi fogyasztás mennyiségének.

(2) A napi átlagos nettó behozatal figyelembe veendő mennyiségét az előző naptári év kőolaj-egyenértékben kifejezett

behozatalának átlaga alapján kell kiszámítani, amely átlagot az I. mellékletben foglalt módszerrel és eljárásokkal összhangban kell meghatározni.

A napi átlagos belföldi fogyasztás figyelembe veendő mennyiségét az előző naptári év kőolaj-egyenértékben kifejezett napi átlagos belföldi fogyasztása alapján kell kiszámítani, amely fogyasztást a II. mellékletben foglalt módszerrel és eljárásokkal összhangban kell megállapítani és kiszámítani.

(3) A (2) bekezdés ellenére azonban minden naptári év tekintetében a január 1-je és március 31-e közötti, az említett bekezdésben szereplő napi átlagos nettó behozatalt és napi átlagos belföldi fogyasztást az érintett naptári évet megelőző második évben behozott és fogyasztott mennyiségek alapján kell megállapítani.

(4) Az ebben a cikkben említett kötelezően tárolandó mennyiségek kiszámításának módszerei és eljárásai a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban módosíthatók.

4. cikk

A készletek mennyiségének kiszámítása

(1) A tárolt készletek mennyiségét a III. mellékletben foglalt módszerek alkalmazásával kell kiszámítani. A 9. cikkben szereplő terméktípusokból tárolt készletek mennyiségének kiszámítása esetén ezeket a módszereket csak az adott kategóriájú termékekre kell alkalmazni.

(2) Az egy adott időpontban tárolt készletek mennyiségének kiszámításakor a 3. cikkben foglalt szabályoknak megfelelően meghatározott referenciaév adatait kell felhasználni.

(3) Minden kőolajkészlet egyidejűleg beszámítható a tagállam biztonsági készleteibe és a különleges készleteibe, amennyiben e kőolajkészletek megfelelnek az ebben az irányelvben az e két típusú készletre megállapított valamennyi feltételnek.

(4) A készletek mennyiségének az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott kiszámítási módszerei és eljárásai a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban módosíthatók. Szükségesnek és előnyösnek bizonyulhat e módszerek és eljárások módosítása – beleértve a III. mellékletben meghatározott csökkentés alkalmazását is – az IAE gyakorlatával való összhang biztosítása érdekében.

5. cikk

A készletek rendelkezésre állása

(1) A tagállamok biztosítják a biztonsági és a különleges készletek ezen irányelv szerinti mindenkori rendelkezésre állását és a készletekhez való fizikai hozzáférést. Megállapítják az említett készletek azonosításának, számvitelének és ellenőrzésének azon módszereit, amelyek lehetővé teszik e készletek bármely időpontban való ellenőrzését. Ez a követelmény azon biztonsági és különleges készletekre is alkalmazandó, amelyeket a gazdasági szereplők által tárolt más készletekkel együtt tárolnak.

A tagállamok meghoznak minden olyan intézkedést, amely a biztonsági és különleges készletek rendelkezésére állását hátráltató akadályok kiküszöböléséhez szükséges. Az egyes tagállamok korlátozásokat vagy további feltételeket állapíthatnak meg a biztonsági és különleges készleteiknek a területükön kívüli tárolásának lehetőségére vonatkozóan.

(2) A 20. cikkben foglalt válsághelyzeti eljárás alkalmazása esetén a tagállamok megtiltják azon intézkedéseket, amelyek hátráltatják a területükön más tagállam által tárolt biztonsági és különleges készleteknek azon tagállam általi szállítását, felhasználását és forgalomba hozatalát, és tartózkodnak az ilyen intézkedések meghozatalától.

6. cikk

Biztonsági készletek jegyzéke – Éves jelentés

(1) Minden tagállam összeállítja és folyamatosan naprakészen vezeti azoknak a saját célra tárolt biztonsági készleteknek a részletes jegyzékét, amelyek nem tartoznak a különleges készletek körébe. Ez a jegyzék tartalmazza különösen azokat az adatokat, amelyek lehetővé teszik azon raktár, finomító- vagy tárolólétesítmény pontos helyének megállapítását, ahol a szóban forgó készletek találhatóak, valamint azok mennyiségének, tulajdonosának és az 1099/2008/EK rendelet C. melléklete 3.1. pontja első bekezdésében található kategóriák szerinti jellegének meghatározását.

(2) Az érintett tagállam minden naptári év február 25-ig megküldi a Bizottságnak a tárolt készleteknek az (1) bekezdésben említett jegyzékének összesítő másolatát, amelynek legalább tartalmaznia kell a jegyzékben szereplő biztonsági készletek mennyiségét és jellegét a megelőző naptári év utolsó napjára vonatkozóan.

(3) A tagállamok a Bizottság kérésétől számított tizenöt napon belül megküldik a Bizottságnak a jegyzék teljes másolatát, amelyből mindazonáltal visszatartandók a készletek helyére vonatkozó érzékeny adatok. Ezen kérést azon időpontot követő öt évig lehet előterjeszteni, amelyre a kért adatok vonatkoznak, és a kérelem nem vonatkozhat a 2013. január 1-jét megelőző bármely időszakot érintő adatokra.

7. cikk

Központi készletező szervek

(1) A tagállamok CSE-ket hozhatnak létre.

A tagállamok csak egy CSE-t vagy ahhoz hasonló szervezet hozhatnak létre. A tagállamok a Közösség területének bármely részén létrehozhatják a CSE-jüket.

Amennyiben egy tagállam CSE-t hoz létre, annak nem nyereségérdekelt, közérdekű szervezatként vagy szolgáltatként kell működnie, és nem minősül az ezen irányelv értelmében vett gazdasági szereplőnek.

(2) A CSE fő célja, hogy kőolajkészleteket vásároljon, tároljon és adjon el ezen irányelv alkalmazásában vagy a kőolajkészletek fenntartására vonatkozó nemzetközi egyezményeknek való megfelelés céljaira. Ez a szerv az egyetlen olyan szervezet vagy szolgálat, amelyre a különleges készletek megvásárlására vagy eladására vonatkozó hatáskörök ruházhatók.

(3) A CSE-k vagy a tagállamok átadhatnak, egy megadott időszakra, a biztonsági készletek és – az eladás és a vásárlás kivételével – a különleges készletek kezeléséhez kapcsolódó feladatokat, de csak az alábbiaknak:

a) egy másik tagállam, amelynek a területén e készletek találhatóak vagy az adott tagállam által létrehozott CSE. Az ilyen módon átadott feladatok nem adhatók tovább sem más tagállamoknak, sem az általuk létrehozott CSE-knek. Azon tagállamnak, amely létrehozza a CSE-t, valamint az egyes tagállamoknak, amelyek területén belül a készleteket tárolni fogják, jogukban áll az általuk történő engedélyezéshez kötni a feladatátadást;

b) a gazdasági szereplők. Az átadott feladatok nem adhatók tovább. Amennyiben ez a feladatátadás, vagy a feladatátadás módosulása vagy kiterjesztése olyan biztonsági vagy különleges készletek kezelését foglalja magába, amelyeket egy másik tagállamban tárolnak, a gazdasági szereplőnek előzőleg engedélyt kell kapnia egyrészt attól a tagállamtól, amelynek részére a készleteket tárolják, másrészt valamennyi tagállamtól, amelyek területén a készleteket tárolni fogják.

(4) A 8. cikk (1) és (2) bekezdésének céljára minden CSE-vel rendelkező tagállam előírja a számára, hogy:

a) termékkategóriaként folyamatosan teljes körű tájékoztatást tegyen közzé azon készletek mennyiségéről, amelyeknek a tárolásáról a gazdasági szereplők, vagy adott esetben az érdekelt CSE-k számára gondoskodni tud;

b) legalább hét hónappal előre közzétegye azon feltételeket, amelyek mellett kész a készlet fenntartásához kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtani a gazdasági szereplőknek. Azokat a feltételeket, amelyeknek megfelelően a szolgáltatásokat nyújtani lehet – beleértve az ütemezést is – meghatározhatják a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok vagy meghatározhatók olyan pályázati eljárás alapján is, amely a gazdasági szereplők, illetve adott esetben az érdekelt CSE-k közötti legjobb ajánlat meghatározására irányul.

A CSE-k a feladatokat objektív, átlátható és megkülönböztetéstől mentes feltételek mellett veszik át. A gazdasági szereplők által a CSE-k szolgáltatásaiért fizetendő összeg nem haladhatja meg a nyújtott szolgáltatások teljes költségét, és nem követelhető a készletek kialakításáig. A CSE a feladat elfogadását a gazdasági szereplő által nyújtandó garanciához vagy a biztonsági valamely más formájához kötheti.

8. cikk

Gazdasági szereplők

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azokat a gazdasági szereplőket, amelyek számára a 3. cikkből fakadó tagállami kötelezettségek teljesítése érdekében készletezési kötelezettséget írnak elő, felhatalmazzák arra, hogy – a gazdasági szereplő választása szerint – legalább részben átruházzák e kötelezettségüket, de csak az alábbiaknak:

- a) azon tagállam CSE-jének, amelynek részére e készleteket tárolják;
- b) egy vagy több olyan CSE-nek, amelyek előzőleg kijelentették, hogy készek e készletek tárolására, feltéve, hogy az átruházást előzőleg engedélyezte egyrészt az a tagállam, amelynek részére a készleteket tárolják, másrészt mindazon tagállamok, amelyeknek területén a készleteket tárolni fogják;
- c) a Közösség területén – azon tagállam területén kívül, amelynek részére a készleteket tárolják – többletkészletekkel vagy tárolókapacitással rendelkező más gazdasági szereplőknek, amennyiben az átruházást előzőleg engedélyezte egyrészt az a tagállam, amelynek a részére a készleteket tárolják, másrészt mindazon tagállamok, amelyek területén a készleteket tárolni fogják; és/vagy
- d) azon tagállam területén, amelynek részére a készleteket tárolják többletkészletekkel vagy tárolókapacitással rendelkező más gazdasági szereplőknek, amennyiben az átruházásról előzőleg tájékoztatták azt a tagállamot. A tagállamok az átruházást korlátozhatják vagy feltételekhez köthetik.

A c) és d) pont szerint átruházott kötelezettségeket nem lehet tovább átruházni. A b) és c) pontban említett átruházás csak akkor módosítható vagy hosszabbítható meg, ha azt előzőleg az átruházás engedélyező valamennyi tagállam engedélyezte. A d) pontban említett átruházás módosítása vagy meghosszabbítása új átruházásként kezelendő.

(2) Az egyes tagállamok korlátozhatják azon gazdasági szereplők feladatátruházási jogát, amelyekre készletezési kötelezettséget rónak vagy róttak.

Mindazonáltal, amennyiben e korlátozások a gazdasági szereplőknek a rárótt készletezési kötelezettségnek kevesebb, mint 10 %-át kitevő mennyiségének átruházásához való jogát, a tagállam biztosítja azon CSE létrehozását, amely számára előírják, hogy fogadja azt az átadott mennyiséget, amely szükséges a gazdasági szereplőknek a rárótt készletezési kötelezettség legalább 10 %-a átruházásához való jogának garantálásához.

Az e bekezdésben említett minimális arányt 10 %-ról 30 %-ra kell növelni 2017. december 31-ig.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt rendelkezések ellenére, a tagállamok kötelezhetik a gazdasági szereplőket arra, hogy készletezési kötelezettségük legalább egy részét átruházzák a tagállam CSE-ére.

(4) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a gazdasági szereplőket a rájuk rótt készletezési kötelezettségek kiszámításának módjáról a kérdéses kötelezettség időszakának kezdete előtt legalább 200 nappal tájékoztassák. A gazdasági szereplők készletezési kötelezettségük CSE-knek történő átruházására vonatkozó jogukat legkésőbb a szóban forgó kötelezettség kezdete előtt 170 nappal gyakorolhatják.

Ha a gazdasági szereplők a készletezési kötelezettségről annak kezdete előtt kevesebb, mint 200 nappal értesülnek, az átruházási jogukat bármikor gyakorolhatják.

9. cikk

Különleges készletek

(1) A tagállamok kötelezettséget vállalhatnak arra, hogy fogyasztási napok számában meghatározott minimális mennyiségű, és az ebben a cikkben szereplő feltételeknek megfelelő kőolajkészleteket tárolnak.

A különleges készleteknek a tagállam vagy az általa létrehozott CSE tulajdonában kell lenniük, és azokat a Közösség területén kell tárolni.

(2) A különleges készletek kizárólag az 1099/2008/EK B. melléklete 4. pontjában meghatározott, következő terméktípusok valamelyikéből vagy ezek közül néhányból állhatnak:

- etán,
- propán-bután gáz,
- motorbenzin,
- repülőbenzin,
- benzin típusú sugárhajtómű üzemanyag (nafta típusú sugárhajtómű üzemanyag vagy JP4),
- kerozin típusú sugárhajtómű üzemanyag,
- egyéb kerozin,
- gázolaj/dízelolaj (fűtőolajpárlat),
- (alacsony és magas kéntartalmú) fűtőolaj,

- lakkbenzin és SBP,
- kenőanyagok,
- bitumen,
- paraffinviaszok,
- petrolkocsz.

(3) Az egyes tagállamok a (2) bekezdésben felsorolt termék-kategóriák alapján határozzák meg azokat a kőolajtermékeket, amelyekből különleges készletet tárolnak. A tagállamok biztosítják, hogy a 3. cikkben szereplő szabályok alkalmazásával meghatározott referenciaév alatt, a használt kategóriákba tartozó termékek tekintetében a tagállamban fogyasztott mennyiségnek megfelelő kőolaj a – II. mellékletben szereplő módszerrel kiszámított – belföldi fogyasztás legalább hetvenöt százaléka legyen.

A tagállam által kiválasztott valamennyi kategória tekintetében, az általa tárolni vállalt különleges készlet mennyiségének kell megfelelnie egy meghatározott számú napra jutó – az adott termék kőolaj-egyenértékében kifejezve, a 3. cikkben szereplő szabályok alkalmazásával meghatározott referenciaéven belül mért – napi átlagos fogyasztásnak.

A használt kategóriákba tartozó vagy érintett termékekre vonatkozóan, az első és második bekezdésben említett kőolaj-egyenérték úgy kell kiszámítani, hogy 1,2-es szorzó tényezővel meg kell szorozni az 1099/2008/EK rendelet C. mellékletének 3.2.1. pontjában meghatározott „megfigyelt bruttó belföldi szállítás” összegét. A nemzetközi tartályhajókat figyelmen kívül kell hagyni.

(4) A különleges készletek tárolásáról döntő tagállam értesíti a Bizottságot arról, hogy milyen mennyiségben vállalja az egyes készletek tárolását, valamint a vállalt időtartamát, amelynek legalább egy évnél kell lennie; az értesítést közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Az értesítésben szereplő minimumszint a tagállam által használt különleges készletek valamennyi kategóriájára egyformán alkalmazandó.

A tagállam biztosítja e készleteknek az értesítésben szereplő időszak teljes hossza alatti tárolását a tagállam azon jogának sérelme nélkül, hogy – kizárólag egyedi csereműveletből kifolyólag – ideiglenes csökkentést vigyen véghez.

A tagállam által használt kategóriák listájának legalább egy évig hatályban kell maradnia, és csak naptári hónap első napjától kezdődő hatállyal módosítható.

(5) Valamennyi olyan tagállam, amely nem vállalt kötelezettséget arra, hogy egy adott naptári év teljes tartama alatt legalább harminc napnak megfelelő különleges készletet tárol, biztosítja, hogy készletezési kötelezettségének legalább egyharmadát a (2) és (3) bekezdésnek megfelelő összetételű termékekkel teljesítse.

Azok a tagállamok, amelyek tekintetében kevesebb, mint 30 napnak megfelelő különleges készletet tárolnak, éves jelentést készítenek, amely elemzi, hogy a tagállam nemzeti hatóságai milyen intézkedéseket tettek a biztonsági készletek 5. cikkben említett rendelkezésre állásának és fizikai hozzáférhetőségének biztosítására és ellenőrzésére, és ugyanebben a jelentésben dokumentálják, hogy milyen intézkedéseket tettek annak lehetővé tételére, hogy a tagállam ellenőrizni tudja a készleteknek a kőolajellátás súlyos zavara esetén történő felhasználását. Ezt a jelentést a vonatkozó naptári év első hónapjának végéig kell közölni a Bizottsággal.

10. cikk

A különleges készletek kezelése

(1) Minden tagállam részletes és folyamatosan naprakészített jegyzéket vezet a területén tárolt valamennyi különleges készletről. Ez a jegyzék különösen azokat az adatokat tartalmazza, amelyek lehetővé teszik a szóban forgó készletek pontos helyének meghatározását.

Ezenkívül a tagállamok a Bizottságnak kérésre 15 napon belül megküldik a jegyzék másolatát. E másolatból visszatartathatók a készletek helyére vonatkozó különleges adatok. A jegyzék-másolatok megküldését azon évet követő öt évig lehet kérni, amelyre a kért adatok vonatkoznak.

(2) Ha a különleges készleteket más kőolajkészletekkel együtt tárolják, a tagállamok vagy CSE-jük meghozzák az annak megakadályozásához szükséges rendelkezéseket, hogy ezen együtt tárolt termékekből a különleges készletek arányának megfelelő mennyiségű részt a különleges készletek tulajdonosa és az azok helye szerinti tagállam hatóságainak vagy az e tagállam által létrehozott CSE-nek az előzetes írásbeli engedélye nélkül elszállítsák.

(3) A tagállamok meghozzák azokat a szükséges rendelkezéseket, amelyekkel végrehajtás alóli feltétlen mentességet adnak a területükön tárolt vagy szállított különleges készleteknek, mind a saját tulajdonukban, mind a más tagállamok tulajdonában lévő készletei tekintetében.

11. cikk

A feladatátadás, illetve a kötelezettség átruházásának hatása

A 7. és 8. cikkben említett feladatátadásnak, illetve a kötelezettség átruházásának nincs hatása a tagállamok ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségeire.

12. cikk

A 3. cikkben szereplő készletekre vonatkozó statisztikai kimutatások

(1) A tagállamok a IV. mellékletben foglaltaknak megfelelően statisztikai kimutatásokat készítenek a 3. cikk alapján tárolandó készletek mennyiségéről, és benyújtják azokat a Bizottsághoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett kimutatások elkészítésére, tárgyára, tartalmára és elkészítésének gyakoriságára vonatkozó szabályok, valamint a kimutatások benyújtásának határideje a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban módosíthatók. A kimutatásoknak a Bizottsághoz való benyújtására vonatkozó szabályok szintén a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban módosíthatók.

(3) A biztonsági készletekről készült statisztikai kimutatásokba a tagállamok nem foglalhatják bele az azon kőolaj- és kőolajtermék-mennyiségekre vonatkozó adatokat, amelyeket lefoglaltak vagy végrehajtott alá vontak. Szintén nem vehetők figyelembe a csőd- vagy a hitelezőkkel való megállapodásra irányuló eljárás alatt álló vállalkozások készletei.

13. cikk

A különleges készletekre vonatkozó statisztikai kimutatások

(1) Az érintett tagállamok minden terméktípus tekintetében statisztikai kimutatást készítenek az adott naptári hónap utolsó napján tárolt különleges készletekről, amelyben megjelölik a készletek mennyiségét és azt, hogy ez a referenciaév átlagos fogyasztásában kifejezve mennyi napnak felel meg; a kimutatásokat benyújtják a Bizottságnak. Ha egyes különleges készleteket a tagállam területén kívül tárolnak, a kimutatásban részletezni kell a különböző tagállamokban, illetve saját vagy CSE-ik közvetítésével tárolt mennyiségeket. Ezenkívül részletezni kell, hogy ezek a készletek teljes egészében közvetlenül az érintett tagállam tulajdonát képezik-e, vagy éppen ellenkezőleg, tulajdonosuk részben vagy egészükben a CSE.

(2) Az egyes érintett tagállamok a 9. cikk (4) bekezdése szerint meghatározott terméktípusonként kimutatást készítenek a saját területükön az adott naptári hónap utolsó napján tárolt, de más tagállamok vagy CSE-k tulajdonában lévő különleges készletekről is; a kimutatásokat közlik a Bizottsággal. Ebben a kimutatásban a tagállam minden esetben feltünteti a másik tagállam vagy az érintett CSE nevét és a mennyiségeket.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben szereplő statisztikai kimutatásokat azon naptári hónapot követő hónapban kell közölni a Bizottsággal, amelyre a kimutatások vonatkoznak.

(4) A Bizottság kérelmére haladéktalanul meg kell számára küldeni a statisztikai kimutatások másolatát. A másolatok megküldését azon évet követő öt évig lehet kérni, amelyre az érintett adatok vonatkoznak.

(5) A statisztikai kimutatások tárgyára, tartalmára és elkészítésének gyakoriságára vonatkozó szabályok, valamint a kimutatások közzétételének határideje a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban módosíthatók. A kimutatásoknak a Bizottsággal való közzétételére vonatkozó szabályok szintén a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban módosíthatók.

14. cikk

A kereskedelmi készletekre vonatkozó kimutatások

(1) A tagállamok közlik a Bizottsággal a területükön tárolt kereskedelmi készletek mennyiségéről havonta készített statisztikai kimutatásokat. Ennek során gondoskodnak a különleges adatok védelméről, és tartózkodnak a szóban forgó készletek tulajdonosai nevének említésétől.

(2) A Bizottság a tagállamok által neki küldött kimutatások alapján havonta statisztikai kimutatást tesz közzé a Közösség területén tárolt kereskedelmi készletekről, megjelölve az összesített mennyiségeket.

(3) A statisztikai kimutatások közzétételére, valamint gyakoriságára vonatkozó szabályok a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban módosíthatók.

15. cikk

Adatkezelés

A Bizottság gondoskodik azon informatikai erőforrások fejlesztéséről, elhelyezéséről, kezeléséről és karbantartásáról, amelyek a statisztikai kimutatásokban szereplő, az ezen irányelv alapján a tagállamok által közölt vagy a Bizottság szolgálatai által gyűjtött, valamint az 1099/2008/EK rendelet alapján gyűjtött, és az ezen irányelvben előírt kimutatások elkészítéséhez szükséges adatok fogadásához, tárolásához vagy bármilyen módon történő kezeléséhez szükségesek.

16. cikk

Bioüzemanyagok és adalékanyagok

(1) A bioüzemanyagok és az adalékanyagok csak akkor vehetők figyelembe a 3. és a 9. cikk alkalmazásában kötelezően tárolandó mennyiségek mennyiségének kiszámításánál, ha azokat hozzákeverték az érintett kőolajtermékekhez.

(2) A ténylegesen tárolt készletek mennyiségének kiszámításánál a bioüzemanyagok és az adalékanyagok csak akkor vehetők figyelembe, ha:

a) azokat hozzákeverték az érintett kőolajtermékekhez; vagy

b) azokat az érintett tagállam területén tárolják, és feltéve, hogy a tagállam elfogadott olyan szabályokat, amelyek biztosítják, hogy az ezen irányelvben meghatározott készletezési követelmények szerint tárolt kőolajtermékekhez keverik, és a közlekedésben alkalmazzák.

(3) Azok a szabályok, amelyek a bioüzemanyagoknak és az adalékanyagoknak a kötelezően tárolandó mennyiségek és az (1) és (2) bekezdésben említett készletek mennyisége kiszámításánál való figyelembevételére vonatkoznak, a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően módosíthatók.

17. cikk

A kőolajjal és kőolajtermékekkel foglalkozó egyeztetőcsoport

(1) Létrejön egy kőolajjal és kőolajtermékekkel foglalkozó egyeztetőcsoport (a továbbiakban: egyeztetőcsoport). Az egyeztetőcsoport konzultációs csoport, amely hozzájárul a kőolaj- és kőolajtermék-ellátás biztonságával kapcsolatos Közösségen belüli helyzetről szóló elemzések készítéséhez, valamint elősegíti az erre vonatkozó intézkedések koordinálását és alkalmazását.

(2) Az egyeztetőcsoport a tagállamok képviselőiből áll. Elnöke a Bizottság képviselője. Az érintett ágazat reprezentatív képviselői a Bizottság meghívására részt vehetnek az egyeztetőcsoport munkájában.

18. cikk

A válsághelyzetekre való felkészültség és a készletezés felülvizsgálata

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve felülvizsgálhatja azok válsághelyzetekre való felkészültségét és – amennyiben a Bizottság helyénvalónak ítéli – az ehhez kapcsolódó készletezést. Ezen felülvizsgálatok elkészítésekor a Bizottság figyelembe veszi a más intézmények és nemzetközi szervezetek által tett erőfeszítéseket, és konzultációt folytat az egyeztetőcsoporttal.

(2) Az egyeztetőcsoport beleegyezhet abba, hogy más tagállamok által megbízott személyek vagy ezek képviselői is részt vegyenek a felülvizsgálatokban. A felülvizsgálat alá vont tagállam nemzeti tisztviselői jogosultak a felülvizsgálatot végző személyek kíséretére. Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat bejelentését követő egy héten belül bármely érintett tagállam, amely nem értesítette a Bizottságot a 6. és 9. cikk szerint a készletek helyével kapcsolatos különleges adatokról, a Bizottság alkalmazottai vagy a Bizottság által erre felhatalmazott személyek rendelkezésére bocsátja ezeket az információkat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy hatóságaik és a biztonsági és különleges készletek fenntartásának és kezelésének felelősei hozzájáruljanak a vizsgálatokhoz, és segítséget nyújtsanak a Bizottság által a felülvizsgálat elvégzésére felhatalmazott személyeknek. A tagállamok különösen biztosítják, hogy ezek a személyek betekinthessenek az említett készletekkel kapcsolatos dokumentumokba és kimutatásokba, és hozzáférhessenek minden olyan létesítményhez, ahol készleteket tárolnak, valamint minden kapcsolódó dokumentumhoz.

(4) Az e cikk szerint elvégzett felülvizsgálat eredményéről a felülvizsgálat alá vont tagállamot értesíteni kell, és azt el lehet küldeni az egyeztetőcsoportnak is.

(5) A tagállamok és a Bizottság biztosítja, hogy a Bizottság irányítása alatt tevékenykedő tisztviselők, alkalmazottak és más személyek, valamint az egyeztetőcsoport tagjai titokban tartsák

az e cikk alkalmazásában gyűjtött vagy megküldött adatokat, amelyek – például a készletek tulajdonosainak neve – jellegüknél fogva a szakmai titok körébe tartoznak.

(6) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálatok során személyes adatok kezelése nem végezhető. A felülvizsgálatok során felmerülő személyes adatokat nem lehet összegyűjteni, sem figyelembe venni; ha összegyűjtésükre véletlenül mégis sor kerül, haladéktalanul meg kell semmisíteni őket.

(7) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a biztonsági és a különleges készletekkel kapcsolatos adatokat, nyilvántartásokat, kimutatásokat és dokumentumokat legalább öt évig megőrizzék.

19. cikk

Természetes személyek védelme az adatkezelés során

Ez az irányelv nem sérti és egyáltalán nem érinti a természetes személyek számára a személyes adatok kezelése során a közösségi és a tagállami jogi rendelkezésekben garantált védelmet és különösen nem módosítja a tagállamoknak a személyes adatok védelmével kapcsolatos, például a 95/45/EK irányelvben előírt kötelezettségeit, sem a közösségi intézményeknek és szervezeteknek a 45/2001/EK rendeleten alapuló, és a személyes adatok tevékenységük során történő védelmére vonatkozó kötelezettségeit.

20. cikk

Eljárás válsághelyzet esetén

(1) A tagállamok biztosítják az ahhoz szükséges eljárásokat, és meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az illetékes hatóságaik az ellátás súlyos zavarától gyorsan, hatékonyan és átlátható módon forgalomba hozhassák a biztonsági és a különleges készletek egy részét vagy egészét, valamint a várható hiánytól függően általánosan vagy egyedi jelleggel korlátozhatják a fogyasztást, többek között oly módon, hogy az adott kőolajtermék vonatkozásában az ellátást elsőbbségi jelleggel a fogyasztók meghatározott csoportjának garantálják.

(2) A tagállamok folyamatosan gondoskodnak az ellátás súlyos zavarától végrehajtandó beavatkozási tervekről rendelkezésre állásáról, és előkészítik azokat a szervezési intézkedéseket, amelyeket az említett tervek végrehajtásához meg kell hozni. A Bizottság kérésére haladéktalanul tájékoztatják beavatkozási terveikről és a tervekhez kapcsolódó szervezési rendelkezésekről.

(3) Ha van hatályos, egy vagy több tagállamot érintő nemzetközi döntés a készletek forgalomba hozataláról, akkor:

a) minden érintett tagállam felhasználhatja a biztonsági és a különleges készleteit az ebből a döntésből fakadó nemzetközi kötelezettségei teljesítésére. Ilyen esetekben a tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, amely összehívhatja az egyeztetőcsoport ülését, vagy elektronikus úton ennek tagjaihoz fordulhat, különösen a forgalomba hozatal hatásainak értékelése céljából;

b) a Bizottság javasolja a tagállamoknak, hogy hozzák forgalomba biztonsági vagy különleges készleteik egy részét vagy egészét, vagy hozzanak általuk megfelelőnek tartott egyéb, ezzel megegyező hatású intézkedéseket. A Bizottság kizárólag az egyeztetőcsoporttal folytatott konzultációt követően járhat el.

(4) Ha nincs hatályos nemzetközi döntés a készletek forgalomba hozataláról, de nehézségek adódnak a Közösség vagy egy tagállam kőolaj- vagy kőolajtermék-ellátásában, a Bizottság adott esetben tájékoztatja a Nemzetközi Energiaügynökséget, és szükség szerint együttműködik vele, továbbá valamely tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezésére a lehető leghamarabb intézkedik az egyeztetőcsoporttal való konzultációról. Ha valamely tagállam kérte az egyeztetőcsoporttal való konzultációt, azt a kéréstől számított legfeljebb négy napon belül meg kell rendezni, kivéve, ha a tagállam ennél hosszabb határidőbe is beleegyezik. A Bizottság az alapján, hogy az egyeztetőcsoport milyen eredményre jutott a helyzet vizsgálatával kapcsolatban, megállapítja, hogy bekövetkezett-e az ellátás súlyos zavarára.

Ha a Bizottság megállapítja az ellátás súlyos zavarát, akkor engedélyezi a biztonsági és különleges készleteknek az érintett tagállamok által e célból javasolt mennyisége egy részének vagy egészének forgalomba hozatalát.

(5) A tagállamok biztonsági és különleges készleteiket olyan, az ezen irányelvben előírt kötelező minimumszint alatti mennyiségekben is forgalomba hozhatják, amelyekre különösen sürgős esetekben vagy helyi válsághelyzetekben kezdeti válaszlépésként azonnal szükség van. Ilyen forgalomba hozatal esetén a tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a forgalomba hozott mennyiségről. A Bizottság továbbítja az információt az egyeztetőcsoport tagjainak.

(6) A (3), a (4) és az (5) bekezdés alkalmazása esetén a tagállamok ideiglenesen az ebben az irányelvben előírtnál kisebb mennyiségű készleteket is tárolhatnak. Ezekben az esetekben a Bizottság – az egyeztetőcsoporttal folytatott konzultáció eredménye alapján, és adott esetben a Nemzetközi Energiaügynökséggel együttműködve és különösen a nemzetközi kőolaj- és kőolajtermék-piacok helyzetének figyelembevételével – meghatározza azt az ésszerű határidőt, ameddig a tagállamoknak a kötelező mennyiségek szintjére fel kell tölteniük készleteiket.

(7) A Bizottság által az e cikk alapján meghozott határozatok nincsenek hatással az érintett tagállamok esetlegesen fennálló más nemzetközi kötelezettségeire.

21. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítására. A szank-

cióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok a szankciókra vonatkozó szabályokról legkésőbb 2012. december 31-ig tájékoztatják a Bizottságot, és haladéktalanul közlik a Bizottsággal az e szabályokat érintő minden későbbi módosítást is.

22. cikk

Értékelés

A Bizottság 2015 december 31-ig felülvizsgálja ezen irányelv működését és végrehajtását.

23. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

24. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 73/238/EGK irányelv, a 2006/67/EK irányelv és a 68/416/EGK határozat 2012. december 31-től hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre és a hatályon kívül helyezett határozatra történő hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

25. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2012. december 31-ig megfeleljenek.

Az első albekezdéstől eltérően, azon tagállamok, amelyek 2012. december 31-én nem tagjai a Nemzetközi Energiaügynökségnek, és belföldi kőolajtermék-fogyasztásukat teljes mértékben importból fedezik, legkésőbb 2014. december 31-ig hatályba léptetik az ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket. Amíg e tagállamok nem léptetik hatályba ezen intézkedéseket, 81 napnyi átlagos napi nettó behozatalnak megfelelő mennyiségű kőolajkészleteket tárolnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. szeptember 14-én.

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM

I. MELLÉKLET

A KŐOLAJTERMÉK-BEHOZATAL KŐOLAJ-EGYENÉRTÉKÉNEK KISZÁMÍTÁSA

A kőolajtermék-behozatal 3. cikkben említett kőolaj-egyenértékét a következő módon kell kiszámítani:

A kőolajtermék-behozatal kőolaj-egyenértékét a következő termékek importált nettó mennyiségének összege adja: egyfelől az 1099/2008/EK rendelet B. melléklete 4. pontjában meghatározott kőolaj, földgáz-kondenzátumok, finomítói nyersanyagok és más szénhidrogének; ezt a mennyiséget a készletekben bekövetkező változások figyelembevételével ki kell igazítani, valamint a naftakihozatalnak megfelelően csökkenteni kell 4 %-kal (illetve, ha a tagállam területén a naftakihozatal átlagos értéke meghaladja a 7 %-ot, az említett termékek importált nettó mennyiségét csökkenteni kell a naftafogyasztás tényleges nettó mennyiségével vagy a naftakihozatal átlagos értékével); másfelől a naftán kívüli minden más kőolajtermék importált nettó mennyisége; ezt szintén ki kell igazítani a készletekben bekövetkező változások figyelembevételével, valamint meg kell szorozni 1,065-del.

A nemzetközi tartályhajókat figyelmen kívül kell hagyni.

II. MELLÉKLET

A BELFÖLDI FOGYASZTÁS KŐOLAJ-EGYENÉRTÉKÉNEK KISZÁMÍTÁSA

A harmadik cikk alkalmazásában a belföldi fogyasztás kőolaj-egyenértékét a következő módon kell kiszámítani:

A belföldi fogyasztást kizárólag a következő termékek – az 1099/2008/EK rendelet C. mellékletének 3.2.1. pontjában meghatározott – „megfigyelt bruttó belföldi szállításának” összege adja: az 1099/2008/EK rendelet B. mellékletének 4. pontjában meghatározott motorbenzin, repülőbenzin, benzin típusú sugárhajtómű-üzemanyag (nafta típusú sugárhajtómű-üzemanyag vagy JP4), kerozin típusú sugárhajtómű-üzemanyag, egyéb kerozin, gázolaj/dízelolaj (fűtőolajpárlat), (alacsony és magas kéntartalmú) fűtőolaj.

A nemzetközi tartályhajókat figyelmen kívül kell hagyni.

A belföldi fogyasztás kőolaj-egyenértékének kiszámításához 1,2-es szorzót kell alkalmazni.

III. MELLÉKLET

A TÁROLT KÉSZLETEK MENNYISÉGÉNEK KISZÁMÍTÁSA

A készletek mennyiségét a következőképpen kell kiszámítani:

A 4. cikk (2a) bekezdésében tárgyalt eset sérelme nélkül minden mennyiség csak egyszer vehető figyelembe készletként.

A kőolajkészletek mennyiségét 4 %-kal csökkenteni kell az átlagos naftakihozatalnak megfelelően.

A nemzetközi tartályhajóknak szánt naftakészleteket és a kőolajtermék-készleteket figyelmen kívül kell hagyni.

Az egyéb kőolajtermékeket az alábbi két módszer valamelyike szerint kell készletként elszámolni. A tagállamoknak az adott naptári év alatt ugyanazt a módszert kell használniuk.

A tagállamok:

- a) vagy az 1099/2008/EK rendelet C. melléklete 3.1. pontjának első bekezdésében szereplő kőolajtermékekből tárolt egyéb készleteket veszik számításba, és ehhez megállapítják azok kőolaj-egyenértékét a szóban forgó mennyiségeknek az 1,065-es szorzóval való megszorzásával; vagy
- b) kizárólag a következő termékekből tárolt készleteket veszik számításba: motorbenzin, repülőbenzin, benzin típusú sugárhajtómű-üzemanyag (nafta típusú sugárhajtómű-üzemanyag vagy JP4), kerozin típusú sugárhajtómű-üzemanyag, egyéb kerozin, gázolaj/dízelolaj (fűtőolajpárlat), (alacsony és magas kéntartalmú) fűtőolaj, és ehhez megállapítják azok kőolaj-egyenértékét a szóban forgó mennyiségeknek az 1,2-es szorzóval való megszorzásával.

A következő módon tárolt készletek vehetők számításba:

- finomítói tartályokban,
- olajterminálokon,
- csővezetéki tartályokban,
- uszályokon,
- partok között közlekedő tartályhajókban,
- kikötői tartályhajókban,
- belvízi tartályhajókban,
- a tartályok alján,
- üzemi készletekben,
- a nagyfogyasztók által jogi kötelezettség vagy más hatósági rendelkezés alapján tárolt készletek.

Ezeket a mennyiségeket azonban a finomítói tartályokban, a csővezetéki tartályokban vagy az olajterminálokon tároltak kivételével nem lehet különleges készletként elszámolni, ha ez utóbbiak mennyiségét a biztonsági készletektől elkülönítve számítják ki.

Nem vehetők számításba az alábbiak:

- a) a még nem kitermelt kőolaj;
- b) a következők:
 - a csővezetékben lévő termékek,
 - a vasúti tartálykocsikban lévő termékek,
 - a tengerjáró hajók tartályaiban lévő termékek,
 - a töltőállomásokon és a kiskereskedőknél lévő termékek,
 - a más fogyasztóknál lévő termékek,
 - a tengeren hajózó tartályhajókban lévő termékek,
 - a katonai készletek.

A számítás során a tagállamok 10 %-kal csökkentik az előbbieket szerint kiszámított mennyiséget. Ezt a csökkentést az adott számítás során figyelembe vett mennyiségek összesített értékére kell alkalmazni.

Nem kell 10 %-os csökkentést alkalmazni azonban sem a különleges készletek mennyiségének, sem az egyes terméktípusokból tárolt különleges készletek mennyiségének kiszámításánál, ha ezeket a különleges készleteket vagy terméktípusokat a biztonsági készletektől elkülönítve veszik figyelembe, különösen a 9. cikkben előírt minimális mennyiségek ellenőrzésekor.

IV. MELLÉKLET

A 3. cikk alapján tárolandó készletek mennyiségéről szóló statisztikai kimutatások elkészítésének és a Bizottsággal való közlésének módja

A tagállamok minden hónapban végleges statisztikai kimutatást készítenek az adott naptári hónap utolsó napján ténylegesen tárolt készletek mennyiségéről, amelyet a 3. cikk szerint alkalmazandó kritériumnak megfelelően adott számú napi mennyiségnek megfelelő nettó kőolaj-behozatal vagy adott számú napi mennyiségnek megfelelő belföldi kőolajfogyasztás alapján számítanak ki; a kimutatást közlik a Bizottsággal. A tagállamok a kimutatásban ismertetik azokat az indokokat, amelyek miatt a számítás alapjául az adott számú napi behozatalt vagy – éppen ellenkezőleg – fogyasztást választották, valamint megadják, hogy a III. mellékletben szereplő számítási módszerek közül melyiket használták.

Ha a 3. cikkben előírt mennyiség kiszámításánál figyelembe vett készletek egy részét a tagállam területén kívül tárolják, minden kimutatásban részletezni kell a különböző tagállamok vagy azok CSE-ei által a kimutatás alapjául szolgáló időszak utolsó napján tárolt mennyiségeket. Ezenkívül a tagállamok minden esetben azt is megjelölik a kimutatásban, hogy egy vagy több gazdasági szereplő által kezdeményezett feladatátadás keretében, vagy – éppen ellenkezőleg – saját vagy CSE kérelmére tárolt készletekről van-e szó.

A tagállamok terméktípusonként kimutatást készítenek a más tagállamok vagy azok CSE-ei javára saját területükön tárolt valamennyi készlet tekintetében az adott naptári hónap utolsó napján ténylegesen tárolt mennyiségekről; a kimutatást közlik a Bizottsággal. Ebben a kimutatásban a tagállam minden esetben feltünteti többek között a másik tagállam vagy az érintett CSE nevét és a mennyiségeket.

Az e mellékletben említett statisztikai kimutatásokat azon hónapot követő 55 napon belül kell közölni a Bizottsággal, amelyre azok vonatkoznak. Ezen túlmenően a Bizottság kérése esetén is közölni kell a kimutatásokat az erre vonatkozó kéréstől számított két hónapon belül. A kimutatások közlését azon évet követő öt évig lehet kérni, amelyre azok vonatkoznak.
